

KOIVISTON viesti

Nro 1 Tammikuu 2011

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Juhlia valmistellen

Ei meinannut vuoden ensimmäinen Koivisto-juhlien järjestelytoimikunnan kokous lähteä käyntiin ollenkaan: pullat jäi ostamatta kun rahapussi unohtui, kahvimaidon päiväykset olivat kuukausien takaa, kutsut sentään olivat menneet ajoissa ja koko toimikunta oli paikalla. Onneksi koivistolainen asenne pelasti tilanteen, pullan sijaan syötiin viimeiset joululahjamakeiset, uudet kohvit keitettiin ja kohta jo suunniteltiin mukavia.

Suuret linjat alkavat olla kunnossa ensi kesää varten, mutta paljon pientä pohdittavaa on. Mistä löytyisi hevosvossikka vetämään soppakärriä? Kuinka pienen mallinuden päälle saa kauniisti istumaan suuren kansallispuvun? Voiko Kaukolan puvussa kerätä kolehtia? Mistä löytyy raavaita koivistolaismiehiä voimisteluesitykseen, trikoot ovat jo valmiina? Millaiset puvut pitäisi Harmoonisistersseillä olla? Koivistolainen saarnapappi pitäisi jostain löytyä.

Myös juhlaväki voi valmistautua ennakkoon. Kortteeripaikkaa sukulaisilta kannattaa tiedustella ajoissa. Samana viikonloppuna Lahdessa ajetaan kuulemma jotain rallikilpailua, mitä lie suurajoja ja hotelleissa voi olla ruuhkaa. Lauantai-illan iltamat pidetään 70 vuotta vanhalla tyylillä, joten

Mistä löytyisi hevosvossikka vetämään soppakärriä?

nurkkatanssien vintage-asua voi myös etsiä vinteilä ja kirpputoreilta. Pian julkistetaan taidekilpailujen aiheet. Perinnetoimikunnalla ei taida tänä vuonna olla kilpailua, mutta sitä Lotta-aiheista rekvisiittaa esittelisivät mieluusti. Taitavin ehtisi kansallispuvunkin vielä valmistamaa. Pitkään aikaan ei ole pukuapurahaesityksiä johtokunnalle tullut.

Talkooporukka valmistautuu myös. Nekin jotka eivät itse vielä edes tiedä olevansa talkooporukkaa. Väkeä tarvitaan moninasiin tehtäviin ja nyt alueen aktiivien kummilapset ja anopitkin värvätään mukaan. Jos joltakulta on unohtunut mukaantuloa kysyä, voi hyvin itsekin ilmoittautua. Talkoita järjestetään varmasti muuallakin. Koiviston uutta kansallispuvunkukkea pitäisi olla juhlilla myynnissä. Joko Turun suunnalla kankaat on kudottu?

Jos kyläkirjan aikoo saada näille juhlille myyntiin, on korkea aika ryhtyä aineiston keruuseen.

Jos hyvät hiihtäjät tehdään kesäharjoittelulla niin Koivisto-juhlien urheiluosuuteen voi valmistautua jo talvella. Kylien mölkkyyjoukkueiden esikarsintakierrokset voi jo aloittaa. Innokkaimmille on ainakin Lahden kortteliliigassa sekä mölkkysarja, että uutena vanha hieno peli kyykkä. Mutta Kolkkanen veljekset ettehan vielä aloita piilen heiton harjoittelua, antakaa joku mahdollisuus meille mökkitikan heittäjillekin.

Toivottavasti mahdollisimman moni päättää kesällä juhlille tulla ja tuoda mukana seukkonsa, lapsenlapsensa ja ystävänsäkin. Pyrimme järjestämään ohjelman niin, että kaikki vanha hyväksi havaittu, koivistolaista perinnettä vaaliva toiminta on edelleen mukana, mutta ohjelmassa on toimintaa ja viihdykettä sellaisellekin, jolle suku- ja kyläkokoukset ovat jääneet vähän vieraammiksi. Heinäkuun viimeisen viikonlopun kohtaan kalenterin kulmaan kannattaa kirjoittaa sana Lahti.

Tänä vuonna keittiöväkikin ehtii seuraamaan iltaohjelmaa. Siitä lupasivat Irma ja Ritva pitää huolen.

Tämän vuoden Koivisto-juhlien järjestelytoimikunnassa ovat Hannu Veijalainen, Irma Kurki, Ritva ja Heimo Tähkäpää, Pirkko Lång, Anja Kontto, Eva Tuuli, Ulla Saario, Jorma Simola sekä Maili ja Riikka Salokannel

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Kolme sukupolvea

Istuin kampaamossa pää rullilla ja lueskelin naistenlehtiä. Yhdessä jutussa kerrottiin kolmen naisen ja heidän perheidensä yhteistaloudesta. Samalla tilalla asui kaksi miniää ja kaksi anoppia ritirinnan ja ilmeisesti ihan hyvässä yhteisymmärryksessä. Pohdin siinä tätä muutunutta aikaa. Nykyisin on harvinainen poikkeus jos kolmekin sukupolvea asuisi samassa taloudessa, heitä oli yhteensä neljä sukupolvea.

Muistan koulukaverini Hannan, jonka mummo asui heidän kanssaan. Hänestä oli ihan itsestään selvää saunottaa mummo ja jakaa arki hänen kanssaan. Siihen aikaan meistä muista omien vanhempienkin kanssa yhdessä asuminen oli välillä niin ja näin. Toisaalta sitä kaipasi kesää ja mummola ja mummon kanssa saunomista ja muuta yhdessä tekemistä.

Onneksi ehdin mummon kanssa aikaa viettää edes lomilla, silloin se yhteys syntyi, yhdessä arkisissa askareissa. Juhannusviikon siivouksessa minulle kuului ainakin pelargonialautasten pesu ja katosta hämähäkinseittien hosiminen koivunoksaoharjalla. Ja kuorittujen perunoiden napsiminen ja leipomispuuhaassa mukana olo ja kasvimaalla. Jälkeenpäin ajateltuna ja silloinkin ne tuntuivat etuoikeudelta.

Isovanhempien rooli lapsille on tärkeä, paljon tärkeämpi kuin mitä äkkiseltään arvaisi. Mummo ja vaari ovat niitä omia aikuisia, joilla on aikaa ja huomiota lapselle juuri siinä hetkessä. Ja jos lapset saavatkin aikaa isovanhemmiltaan, antavat he takaisin uteliaat kysymyksensä, lahjomattoman aitoutensa ja merkityksen tunteen.

Nyt näin pyhien jälkeen sitä miettii, että miten nuo naiset kykenevät jakamaan koko arkensa. Kolme päivää sukulaisissa voi jo sekin tuntua ihan mahdottomalta. Artikkelissa he kertoivat, että tärkeää on tietenkin yhdessä viihtyminen, toistensa arvostaminen ja välittäminen sekä yhteisten pelisääntöjen noudattaminen. Samalla kuitenkin omasta tilasta ja omasta reviiiristä on pidettävä huolta. Heillä jokainen oli sisustanut osan taloa itselleen ja omista lähtökohdistaan. Vanhimman anopin huonetta ja reviiiriä koristivat kuvat ja kartat Koivistolta. Niillä hän rakensi omaa nykytodellisuuttaan omakseen.

Hartaast'

Lupausten varassa

Uuden Vuoden aattona tehdään usein lupauksia tulevan vuoden varalle. Monet tekevät lupauksia leikkimielillä, jotkut vain päästäkseen palkkahästä. Sellaiseen ihmiseen, joka tekee tyhjiä lupauksia, ei kukaan jaksa luottaa. Suomalaisille on ollut vanhastaan kunnia-asia pitää antamansa lupaukset. Sanonta kuului: "Sanasta miestä, sarvesta härkää!" Jotkut lupaukset eivät ole kuitenkaan ihmisen varassa, esimerkiksi jostakin sairaudesta paraneminen tai riippuvuudesta vapautuminen. Ihminen ei voi myös luvata elävänsä koko seuraavaa vuotta. Ainakin vanhempana sanomme usein: "Eletään päivä kerrallaan!"

Lupaukset ovat kuitenkin toivoa ja voimaa antavia. Joskus saatamme sanoa: "Lahja se on lupauskin". Kun odottaa toiselta jotain luvattua, tuntuu hyvältä ajatella, että toinen ainakin haluaisi antaa jotain hyvää, lupamaansa. Monet muistavat nuoruudessa, miten hartaasti he odottivat rakastetulta kirjeitä, vierailuja jopa yhteistä elämää, ikuista rakkautta. Joskus toive toteutui, joskus tuli karvas pettymys. Arvata vain saattaa, miltä sulhosta tai morsioista on tuntunut, jos toista ei ilmestykään alttarin ääreen. Kansa odottaa, mutta joku tärkeä puuttuu, juhlat pitää peruuttaa! Saman tuntevat monet lapset, joitten vanhemmista toinen tai molemmat ovat jääneet tulematta lapsen luo sovittuun paikkaan ja aikaan. Avioerot ovat kaikille myös tilanteita, joissa joku pettää lupauksensa rakastaa toista myötä- ja vastoinkäymisessä elämänsä loppuun asti.

Jumalan Sanassa Raamatussa kerrotaan monista ihmisistä, joille Jumala oli luvannut jotain suurta ja ihmeellistä. Muistellaan vaikka Abrahamia, uskon isää. Hänelle, vanhalle, lapsettomalle miehelle Jumala lupasi jälkeläisiä yhtä paljon kuin tähtiä on taivaalla tai hiekanjyväsiä meren rannalla. Toive toteutui. Da-

vid uskalsi mennä Goljatia vastaan Jumalan lupauksen varassa - ja voitti. Israelin kansa vietiin Luvattuun Maahan pitkän ja vaarallisen vaelluksen jälkeen. Raamatussa kutsutaankin uskovia "lupauksen lapsiksi". Vieläpä mekin tämän päivän ihmiset saamme käyttää tätä nimeä, sillä Jumalan lupaukset eivät horju, Hän on aina pitänyt sen, mitä on luvannut. Hän vie heikonkin taapertelijan perille, kun luottaa Jumalan lupauksiin.

Uudessa Testamentissa kerrotaan, miten Jumala täytti isille antamansa lupauksen, kun Neitsyt tuli raskaaksi ja synnytti ihmiseksi Vapahtajaksemme Jeesuksen, oman ainokaisen Poikansa. Kerrotaan sitten kauniisti vanhasta Simeon-nimisestä miehestä, joka oli odottanut Israelin Lohdutusta jo vuosikymmeniä. Kun hän sitten sai syliinsä joulun lapsen, hän totesi: "Nyt Sinä Herra lasket palvelijasi rauhaan menemään, sillä minun silmäni ovat nähneet Israelin Pelastuksen...". Uskollinen odottaja sai lahjan eikä vain lupausta.

Viimeimmäksi Jeesus lupasi lähettää Isän luota Pyhän Hengen, jonka vaikutuksesta syntyi elävä seurakunta. Sen jäseniä mekin saamme olla, kun luotamme Jumalan lupauksiin. Ei tarvitse pelätä astua uuteen aikaan eikä uuteen vuoteen, sillä Jumalan varjelus seuraa jokaista askeltamme. Jumala tietää osoitteemme ja nimemme. Mikään ei ole häneltä hukassa. Kerran Hän täyttää lupauksensa Uudesta Taivaasta ja Uudesta Maasta, jossa hyvyyden voima on kaikkien nähtävänä ilman epäilyksen häivää!

Aloitamme Onnellisen "lupausten lasten" Vuoden 2011 pitävien lupausten varassa!

Valma Luukka

Rakkaamme

Heikki Haakon KYYTSÖNEN

s. 16.07.1923 Koivisto
k. 27.11.2010 Mäntsälä

*On meillä suru sanaton,
mut tiedämme, kun silmäsi suljit,
Karjalan kauniin eessäsi näit,
siel usein matkasit muistoissais
läpi metsien ja vaarojen ja
kodin parhaan silmies eessä näit.
Hyvää matkaa isä, appi, vaari,
isovaari ja isoisovaari.*

Ikuisesti ja kaipauksella muistaen
Lapset puolisoineen
Lastenlapset puolisoineen
Lasten lasten lapset
Lapsen lapsen lapsen lapsi
Sisar
Sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu läheisten läsnä olessa.
Lämmin kiitos osanotosta ja rakkaamme muistamisesta.

Rakas äitimme ja mummomme

Toini Irene HILSKA

o.s. Heikkonen

s. 10.01.1917 Uusikirkko
k. 02.11.2010 Lahti

*Kaunis on kuunnella kutsua Luojan,
nukkua pois kun jo uupunut on.*

Syvästi kaivaten
lapset ja lapsenlapset perheineen
sukulaiset ja ystävät

Siunattu Levon Valon kappelissa 19.11.2010
lähimpien läsnä olessa. Lämmin kiitos osanotosta.

KOIVISTON viesti

ISSBN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitetun ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm

Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm

Lasten kuvalliset onnittelut 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot ja/ tai disketti, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

**Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti p. 03 7824 553
Rauhankatu 8, 15110 Lahti.**

Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 24e, sisältää vuoden

jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös

maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 7e.

Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja

kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla

www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehden postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi

muualle maailmaan +12 e/vuosi

Pankkiyhteys: Nordea 151930-186847

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

Patalan kyläkirja

"Patalas o pojat pienii.
Siel ne syövät karpässienii!"

Maanviljelijä ja laivuri Malakias Lehtola (vuoteen 1913 asti Leipäsäkki) Patalasta nai v 1899 nuoren, 17-vuotiaan Aina Matilda Kokkalan, joka synnytti miehelleen 15 lasta. Yhdeksän lapsista eli aikuisikään asti. Toiseksi nuorin heistä, Severi Lehtola, 86 v., elää edelleen Kaarinassa. Nuorikko oli kyselyt epävarmana: "Määks mie tuol Malal vaimoks?" (Kuva: "Tani" Lehtolan albumista)

Näinhän ne naapurikylien nuoret miehet yrittivät mollata Patalan potria poikia, joihin oman kylän nuoret neidot olivat mieltyneet niin, että suostuivat heidän saattopyyntöihinsä mieluummin kuin oman kylän poikien kosiskeluihin.

Näitä ja muita muisteloita sekä kaikkea tietoa entisestä rakkaasta kotikylästä niin kertomuksina, jotka liittyvät omiin muistoihin Koivusaaresta tai tarinoita joita on esimerkiksi vanhemmiltaan tai isovanhemmiltaan kuullut, kerätään Anja Talo-Lehdon vetämässä työryhmässä. Tarkoituksena on toteuttaa Inkeri Talon aikoinaan jo vuosia sitten herättämä ajatus Patalan kyläkirjasta.

Jos siis sinulla on tietoa tai kerrottavaa Patalasta, ja varsinkin, jos jostain piirongin perimmäisestä laatikonnurkasta löydät kuvia menneiltä ajoilta, haluat varmaan osallistua kyläkirjan valmistamiseen lähettämällä juttusi ja/tai Patalasta kertovat kuvasi Anjalle osoitteella:
Anja Talo-Lehto
Keskitie 17, 45370 Valkeala
(puh. 040 766 0497)
tai sähköpostilla: anjatalo@gmail.com

Huom. Varmista kuvalähetyksesi omilla yhteystiedoillasi (liitä mieluiten mukaan kirjekuori, jossa nimesi ja osoitteesi varustettuna 1. lk postimerkillä), jotta kuvasi voidaan palauttaa. Yhteydenottoasi toivotaan viimeistään maaliskuun loppuun mennessä.

Martti Piela

+

Rakas taitimme, isotaitimme

Maria
KUUSIMÄKI-
MÄNTYLÄ
o.s. Vesalainen
s. 29.7.1915 Koivisto
k. 10.12.2010 Karhula

Kiittäen ja kaivaten
sukulaiset
ystävät

*On Jumalan kädessä
ihmisen tie,
hän matkamme määrää
ja kotihin vie.*

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa. Lämmin kiitos osanotosta.

+

Rakkaamme

Eila
Marjatta
VALKAMA
o.s. Haikonen
* 5. 6. 1925 Koivisto
† 23. 9. 2010 Valkeakoski

*Jää lähellemme, Jeesus
jää kaikkiin vaiheisiin
myös luopumiseen, lähtöön
suruihin suurimpiin.
Vain sinä, Herra, kannat
ja meidän kasvaa annat
amosi turvissa.*

Juha-Pekka
Satu, Jouni, Anni ja Eeva
Aino-sisar perheineen
Erkki-veli perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu
23.10.2010.
Lämmin kiitos osanotosta.

+

Rakkaamme

Kaarlo Kalle Mikael
JUVONEN
s. 27. 9. 1932 Koivisto
k. 5. 12. 2010 Raisio

*Pois painui päivä
mennen maan rajan taa,
viel'kultaisen kebrän
illan varjot saa.
Ma murheisin mielin
tervehdin poistuvaa,
kun kyynelten häivän
nurkkiinsa silmät saa.*

Kiittollisuudella muistaen
Eila
Mira, Amanda ja Kari
Riitta, Rauli, Riina, Rasmus ja Tony
Sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu. Lämmin kiitos osanotosta.

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Terveiseni täältä Thaimaasta Bangsaenin kaupungista. Joulun on auttamattomasti ohitse ja kevättä odotellaan. Ensi kertaa elämässäni olen pois Suomesta jouluna. Se olikin täysin erilainen kuin mihin olen totunut. Thailaisille joulunaika on vain uuden vuoden odotusta eikä joulun sanoma merkitse heille mitään. Tärkein juhla, jota täällä tähän aikaan vietetään, on uusi vuosi, joka nyt on vuosi 2554 Buddhan kuoleman mukaan. Uuden vuoden tuloa vietettiin sitten railakkaasti neljä päivää. Raketit räiskyivät ja kadut olivat täynnä iloisia ihmisiä.

Mutta vielä hetki jouluun. Aloitimme sen käymällä aattona Bangkokin luterilaisessa kirkossa, jossa pidettiin suomenkielinen joulujumalanpalvelus. Tilaisuus alkoi viinitarjoilulla, mutta muuten juhlapalvelu noudatti normaalia kaavaa. Laulettiin jouluvirsiä ja lauluja sekä luettiin joulun evankeliumi. Kirkon upeissa puitteissa sai kyllä hetkeksi joulun tunnelin, mutta kirkosta poistuttuamme se tuntui häipyneen taivaan tuuliin.

Jouluattoilta vietimme ruotsalaisten järjestämällä jouluillallisilla, mutta yllätykseksemme ilta oli pelkkää rockia eikä joulun sanomasta ollut tietoakaan. Tuli huokaistua monta kertaa, että kyllä kotoinen Suomen joulu on sentään Joulu isolla kirjaimella. Omassa pihassa joulusta muistuttivat jouluvalot ja tähti "kuusen" latvassa.

Täällä kyllä tarkenee eikä tarvitse tehdä lumitöitäkään, vaikka onkin talvi. Lämpötila on vaihdellut +26 -32 asteen välillä. Talven tuntee vain kalenterista ja siitä, että tuuli käy pohjoisesta, sekin tosi leutona. Näkee sen myös siitä, että paikalliset ihmiset ovat pukeutuneet pitkähihaisiin paitoihin ja puseroihin, vaikka aurinko porottaa päivät pitkät täydeltä terältä.

Aika kuluu nopeasti ja kohta on eessä kotiretki. Toivotan omasta puolestani kaikille lukijoillemme ja Koivistoseuran jäsenille sekä ystäville oikein hyvää alkanutta vuotta. Tavataan taas vuosikokouksessa Porvoossa maaliskuussa.

Loppiaisena 6.1.2011

Jiivee

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteinä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651
Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019-664 8112
Hallituksen muut jäsenet:
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku
Seppo Mäkinen, Kouvola. 040-506 0430
varalla Martti Karvonen, Kausala
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
Intiankatu 11, 00560 Helsinki
puh. 09-797 011
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397
koivisto-saatio@kolumbus.fi

Kuvia Saarenpäästä ja Tiurista kesällä 2010

Ensimmäisessä kuvassa ylhäällä istuu Tiurinsaaren itärannan laiturin lähellä serkkuni Eija Tuominen (Samuli) venäläisen muistotykin vierellä. Tykin vuosiluvut ovat hieman erikoisia. Tiurinsaarihan oli jatkosodassa suomalaisten hallussa kesäkuun 22. päivään 1944 asti, jolloin yöllä saaren länsirannalta evakuoitiin Koivistolla taistellut Keltainen rykmentti meritse Haminan seudulle. Tällöinhän Viipuri oli jo venäläisten hallussa ja siis maayhteys oli poikki.

Seuraavat kuvat ovatkin sitten Saarenpäästä. Saarenpäähän rakennettiin järeä rannikkotykitölinnake 1921 alkaen Kiilinniemen. Vuonna 1937 siirrettiin 10-tuuman Durlacher-tykit taemmaksi metsään ja niiden lukumäärä lisättiin neljästä kuuteen. Uusi betoninen tulenjohtotorni rakennettiin tykkien takamaastoon. Torni oli samantapainen kuin esim. Helsingin edustan Kuivasaassa, jonne voi päästä ohjatuilla käynnillä. Kuivasaassa on yksi Durlacher-tykki museoituna. **Kuvassa 2 vasemmalla** onkin tämä Saarenpään 31.10.1941 venäläisten räjäyttämä tulenjohtotorni pitkin pituuttaan. Siihen on laitettu räjäytyksessä kuolleiden sotilaiden muistolaatta ja tuoreita kukkia siihen on myös tuotu. Oikeanpuoleisessa kuvassa on sitten yksi Durlacher-tykin perusta nykykunnossa. Kiinnityspultit siinä ovat jäljellä kuten Kiilinniemen patterialueellakin.

Alarivin mustavalkoisessa kuvassa vasemmalla onkin sitten vuodelta 1929 ilmakuva Kiilinniemen vanhasta linnakkeesta. Se näkyy vaaleana nauhana Kiilin hiekkarannan vieressä oikealla. Langasmarin niitty on vanhan linnakkeen takana. Tänä päivänä niitty on täysin umpeen kasvanut vesaikkoa.

Oikeanpuoleinen kuva alhaalla esittää Durlacher-patterin yhtä tykkiä, kun suomalaiset valtasivat Saarenpään takaisin v. 1941. Tykithän tuhottiin peräntymisvaiheessa Talvisodassa helmikuussa 1940. Jatkosodassa tuotiin paikalle kolme tykkiä Helsingin seudulta entisten kuuden tilalle.

Itse en ollut nyt tällä 2010 Saarenpään matkalla mukana vaan kylläkin vuosina 2006 ja 2009. Äitini (Samuli) sukujuurethan ovat saarelta peräisin; isäni on Koiviston kauppalasta. Muistan nuoruudestani, kun 70-luvulla yritettiin kovasti turhaan päästä Koivistolle erään laivaristeilyn perusteella. Laita kiersi kaukaa mereltä Leningradista Viipuriin. Ensimmäisen kerran kävin Koivistolla Gorbatsovin

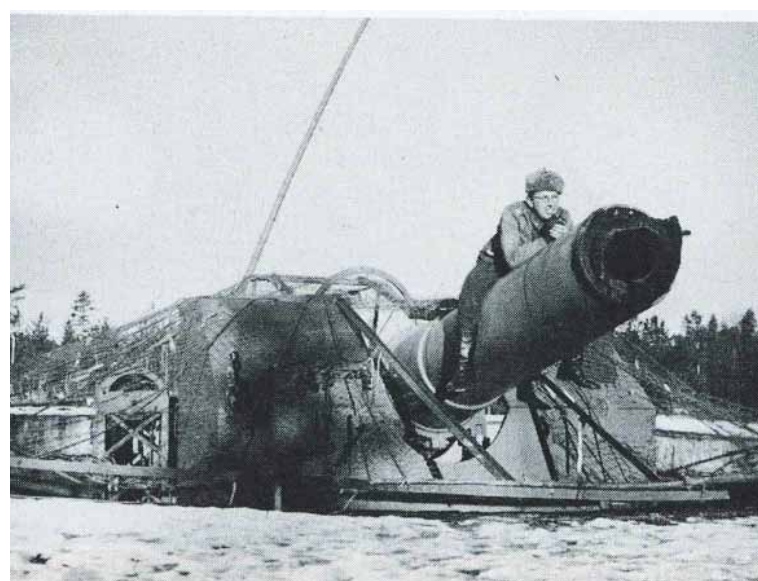
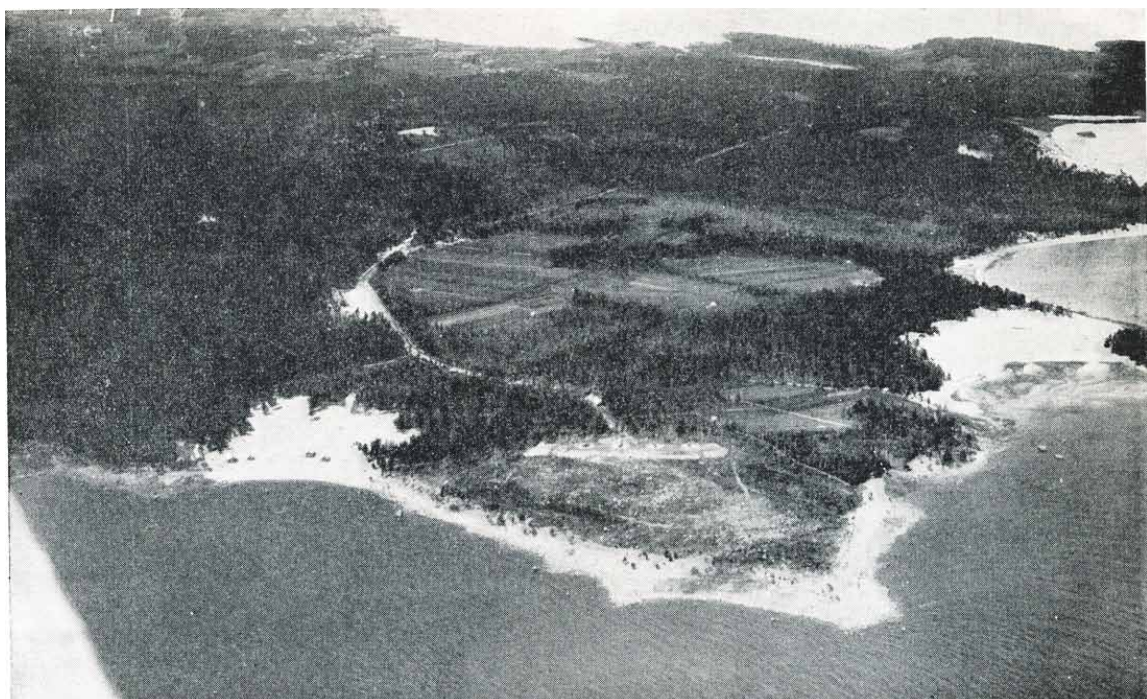

aikana. Tuomo Hilskan organisoinnalla matkalla. Tuomolle kiitokset myös näistä Saarenpään matkoista. Toivottavasti pääsemme saareen

vastakin. Kuulin, että 2010 matkalla oli Torfanovkan raja-asemalla vähän ihmetelty matkakohdetta rajavyöhykkeelle (Krasnyj Ostrov;

Saarenpää) ja koppelakkimies oli johonkin soitellutkin.

Juha Jukanen

Raumalla tapahtuu

Aila Salo lähestyi viehättävällä viestillä Viestin toimitusta.

Teksti oli ladottu kauniilla fraktuurala lattiamosaiikkikuvioituun taustaan. Koiviston kirkon lattialaatasta ideoitujen tuotteiden kilpailu versoaa edelleen. Raumalla jaksetaan olla aktiivisia. Raumalainen Metka-ryhmä ja sen tarmokas puheenjohtaja Ulla Stenback on varannut raumalaisten tölille näyttelytilaa Rauman kaupungin kirjastoon helmikuuksi 2011. Näyttelyä kannattaa mennä katsomaan mahdollisuuksien mukaan. Raumalaiset toivottavat väkeä kovasti tervetulleeksi. Kirjeessä oli myös kuvan kaunis hiirimatto. Hyvällä maulla ja hyvästä ideasta saa aikaan vaikka mitä.

(Sain Raumalta myös joulukortin. Kiitos vaan Ulla. Joulutoivotusten lisäksi siinä huokaistiin aika haasteesta, jonka raumalaisille heitin: josko ne juhlata vielä järjestettäisiin Rauman kesässäkin. Toivottavasti järjestyy!)

RS

Vuos o mänt, ees o uus

*Uus meil vuos, uuvet haaveet?
Virtyneet o vanhat aatteet?
Euro keikku yös, alas,
jotkut velkaa tekkiit salas.
Reikka pelastammas päästii,
appuu muuttii alkoit vaatii:
Irlantiha onnistukkii,
käs nyt ojas Portugali,
Espanja, Italia, Pelkiakkii
- euroaluee rupusakki!*

*Mut eihä meil olt järistyksii,
ei nokkee työntäviä tulivuorii.
Öljy ei lainehtint Itämerel
niiko Karipial, Meksiko label.
Terroristeilt ollaa rauhas oltu,
kerjäläisiä vaa kottii kuljeteltu.
Valkee joulukii myö saatii,
lunta tarpeeks, vähä liikaaki.
Kevätsaatit saahaa pittää -
kukaha lupaukset nyt pittää?*

*TOIVOTAN NYT VUOTTA UUTTA
virren sanoin, suulla suuremmalla:*

*Vuosi vanha vaipui hautaan
suruineen ja murheineen.
Ihmissydän puhkee nöyrään
rukoukseen kiitokseen:
Oi jos vuosi alkava
oisi Luojan siunaama!*

*ONNEA UUTEEN VUOTEEN 2011!
Martti Piela*

Evakkomatvani

Ritva Salosen kirjoitus joulukuun Koiviston Viestiin innoitti myös Somerolaisen Tauno Koistisen kirjoittamaan omista evakkomatka kokemuksistaan.

Olen syntynyt Koiviston pitäjän Humaljoen kylässä kahdeksan lapsisen perheen kuopuksena ja tehnyt kaksi evakkomatkaa.

Sodan uhka alkoi näkyä kesällä 1939. Linnoitustöitä tehtiin ja meillekin oli majoitettu 15 miestä. Tupamme oli niin suuri, että miehet mahtuivat hyvin nukkumaan lattialla. Sodan uhkan yhä kasvaessa evakoitiin lapset ja äidit. Koska äitimme ei lähtenyt vielä, emme veljeni ja minä halunneet lähteä ilman äitiä.

Seuraavaksi saapui kylään kuljetuskolonna. Meille majoitettiin 7 miestä ja 1 hevonen. Kutsuimme hevosta "kalkkilaivaksi", sillä se oli väriltään valkoinen. Veljeni ja minä olimme Kalkkilaivan innokkaita hoitajia. Kuljetuskolonna oli kylässä vain muutaman päivän. Heidän jälkeensä olivat jo seuraavat tulijat varaamassa majoituspaikkoja.

Lähitöllä olevaan Koskisen taloon suunniteltiin kenttäsairaala. Meille majoitettaisiin lääkäri toiseen ja 2 hoitajaa toiseen kamariin. Lääkäri ja sairaanhoitajat tulivat heti sodan alettua.

Lauantaina 2.12.1939 lääkäri sanoi, että seuraavasta yöstä voi tulla rauhaton, sillä auto lähti hakemaan rintamalta ensimmäistä lastia. Yöllä heräsin lääkärin ja

hoitajien lähtiessä sairaalaan.

Sunnuntaina, ensimmäisenä adventtina aamupäivällä kävimme veljeni kanssa viemässä polttopuita Miettälän ojan varteen maan sisään rakennettuun suojaan jos tulee pommituksia. Kotiin tultuamme kuulimme, että kaikkien siviilien oli lähdettävä heti.

Meidän evakkomatkamme alkoi armeijan hevosen reessä naapurikylään Makslahteen, jonne oli matkaa 10 kilometriä. Sman aikaisesti ajettiin kylän karjaa naapurikylään.

Maksлахdessa majoituimme vanhempieni tuttavien kotiin, sillä eteenpäin kuljetuksesta ei ollut mitään tietoa. Lehmämme pääsivät sisätiloihin, mutta kylän karja joutui yöpymään taivasalla lumisessa talvisäässä.

Seuraavana aamuna selvisi matkamme jatkuvan hinaajalla. Hinaaja veti perässään viittä proomua, jotka olivat täynnä lemmiä. Hinaaja rantautui Tervajoelle, josta meidät kuljetettiin Ylämaalle eräaseen maalaistaloon. Talossa olimme muutamia päiviä.

Matka jatkui linja-autolla Pulsan asemalle ja sieltä junalla Oriveden asemalle. Orivedeltä matkasimme Längelmäelle, jossa meidät yhteismajoitettiin kirkonkylän kansakoululle. Asuinkump-

panimme oliva muistaakseni Koiviston saarten asukkaita.

Kun tietoomme tuli Humaljoen kylän asukkaiden sijoittuneen Kuhmalahdelle, toivoimme meidänkin pääsevän sinne. Muutto järjestyikin ja matkustimme autolla Oriveden asemalle. Siellä jouduimme ilmahälytyksen takia suojaan kellariin.

Orivedeltä matka jatkui hevoskyydillä. Eräjärvellä yövyimme jossain maalaistalossa. Matkaa jatkettiin Kuhmajärven pitäjän, Tervaniemen kylään Tuomaalan taloon. Taloon oli majoitettu Otto Torkkeli perheineen, Tilda Hietanen, Vilho Hietanen, Rauha Niemi ja 2 lasta, Amalia Hietanen ja Adolf Hietanen.

Sota päättyi

Isäni, joka oli työvelvollinen, tuli luoksemme. Aika kului ja kevät tuli. Keväällä saimme tietää sijoituskuntamme olevan Myrskylä ja meidät sijoitettaisiin sinne. Myrskylään menosta en muista muuta kuin että meidät kuljetettiin härkävaunuissa kapearaiteista rautatietä Lahden asemalta Artjärven asemalle. Paikkakuntalaisia oli kerääntynyt asemalle tuloa katsomaan ja toteamaan: "Noinko paljon noita perkeleitä tulikin."

Asemalta meidät kuljetettiin Myrskylän Uusisiltaan seurojen talolle. Sieltä sitten ryhdyttiin järjestämään jokaiselle perheelle omaa asuinpaikkaa. Meille tarjottiin asunnoksi rakennusta, joka oli ollut kanalana, vain lattia oli laikaistu. Emme tietenkään voineet hyväksyä sellaista!

Se kesä, 1940 vietettiin Myrskylässä. Syksyllä muutimme Kuu-sankoskelle, sillä isä oli saanut työpaikan valtion rautateillä Kouvolassa.

Niin kului talvi ja keväällä samme tietää lopullisen sijoituskuntamme olevan Piikkiö. Piikkiöön muutimme toukokuun alkupuolella ja niin päättyi ensimmäinen evakkomatvani.

Jatkosota alkoi

Koivisto vallattiin 1941. Valtuuden jälkeen isäni oli lähdettävä jälleenrakennustöihin Koivistolle. Isä, äiti ja veljet muuttivat Koivistolle, mutta minun oli oppivelvollisuuden vuoksi jäätävä Piikkiöön. En malttanut odottaa toukokuun viimeistä päivää ja niin sain 24.4.1942 eotodistuksen koulusta ja muutimme Koivistolle.

Kaikki lähitiensä rakennukset olivat raunioina, vain meidän sauna oli jäänyt polttamatta ja me-

nimme siihen asumaan. Jo ennen talvisotaa kylässä tekeillä ollutta isojakoa jatkettiin. Asuinpaikkasemme tuli Suuriaho, jossa olivat peltomme.

Jälleenrakentaminen oli vilkasta ja niin mekin ryhdyimme rakentamaan uutta taloa Suurahoön keväällä 1943.

Sotatilanne muuttui epävarmaksi ja viranomaiset alkoivat valmistella evakuoitinta. Pakkaamismääräys annettiin ja määrääsemaksi piti merkitä Koski. Pakatut tavarat piti kuljettaa junalla, mutta juna ei tullut.

15.6.1944 aamulla annettiin lähtökäsky. Niin alkoi aikuisten ihmisten ja eläinten vaellus maantietä pitkin. Äideille ja alaikäisille lapsille pyrittiin järjestämään autokyyditys. Minutkin katsottiin alaikäiseksi ja matkustin äitini kanssa puukaauskuorma-autolla Viipurin kautta Lauritsalaan. Viipurissa jouduimme eräaseen kellariin sirpale suojaan, sillä ammusjuna räjähti asemalla.

Lauritsalasta matkamme jatkui rautateitse härkävaunussa Perniöön Kosken asemalle. Sieltä meidät kuljetettiin hevoskyydillä Kokkilan taloon. Näin oli toinen evakkomatvani. päättynyt.

Tauno Koistisen

Ei tullut omaa Karjala – taloa

Kun Lahteen ei monista ponnistuksista huolimatta saatu Karjalataloa, päätti banketta ajanut Lahden Karjalaisyhteisöt ry kustantaa nyt testamenttilahjoituksen turvin Lahden seudun Karjalaisseurat – teoksen. Kirjassa Lahdessa ja sen lähialueella toimivat 28 karjalaisseuraa kertovat historiansa evakkoajasta tähän päivään. Järjestöön kuuluu nykyisin seitsemän karjalaisyhdistystä.

Näin lukijalle kirjoittaa Teuvo Kuparinen suuresta kirjahankkeesta, joka samalla arkistoi aikalaiskulttuuria sekä karjalaisuudesta että yhdistystoiminnasta. Alueen seurat, niin Lahden Koivistolaisetkin, saivat kerrottua koko sodanjälkeisestä toiminnastaan, yhdistyksen vaiheista, aikaansaannoksistaan ja tärkeistä muistoistaan. Vaikka oma Karjala-talo ei noussutkaan, niin paljon muuta syntyi: Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkkejä, yhteistä toimintaa, Karjala-juhlia, muistelmia ja kotiseutukirjoja. Melkein 500-sivuisen kirja on kuitenkin vain tiivistelmä kaikesta koetusta.

Hannu Veijalainen kokosi Lahden koivistolaisten tarinan aina evakkomatkaista, pitäjäseuran perustamiseen, virpojaismuisteloista tulevaisuuskatsaukseen. Sivuille on tallennettu Koiviston kirkon kuvat, merimaisemat Maksлахdesta ja Mie muistan laulun syntytarinan ja sanat. Samoin

tallennettuna on Koivisto-juhlien vaiheita. Vuonna 1945 Koiviston Viestissä nimimerkki ”Koivistolainen” ehdotti kerran vuodessa pidettävien Koivisto-juhlien pitämistä. Myöhemmin siirtolaisseurakuntien johtavat maallikot pyysivät Mikkelin Tuomiokapitulilta ohjeita pitäjäjuhlien järjestämiseen ”arvokkaana ja vakavana”. Niinpä toukokuussa -48 Tuomiokapituli kehotti siirtoseurakuntien pappeja järjestämään kerran kesässä kaksipäiväiset pitäjäjuhlat entisen pitäjän nimissä niin, että niihin kutsuttaisiin kaikki sen entiset asukkaat. Tarkoituksena olisi palauttaa mieliin vanha kotiseutu ja siihen liittyvät muistot.

Vuonna 1948 perustettiin Koivistolaisten seura ry. Koivisto-juhlia järjestettiin. Lahdessa ensimmäiset juhlalat olivat vuonna 1953. Samoihin aikoihin seuran johtokunta kehotti eri puolilla maata olevia koivistolaisia perustamaan seuran nimissä toimivia,

rekisteröimättömiä alaosastoja. ”Ne voisivat järjestää kyläjuhlia, joihin voisivat osallistua ne, joilla ei ole mahdollista käydä valtakunnallisissa juhlissa.” Ensimmäinen paikallisyhdistys perustettiin 1957 ja Lahden yhdistys perustettiin Nelon-paaris 22.2.1970. Sitä ennen tomera kansanperinteen taitaja ja kulttuurintuntija Inkeri Hiekkaranta oli soittanut Unto Hilskalle sanoen: ”Et koko Kannakse väki pittää pikkujoulu ja kokouksii Lahes, mut ei vaa näy, et koivistolaiset mittää hommajaisiit”.

Lahden seudun Karjalaisseurat
Toimituskunta Teuvo Kuparinen, Anneli Kuparinen, Taina Sainio, Harri Heinonen
Julkaisija Lahden Karjalaisyhteisöt ry
ISBN 978-952-92-8204-3

Meripojan ja Tannerin matkassa

Kupletin juonessa mukana Matti Hussi, Mili-Mona Salokannel, Mikko Peltoniemi ja Jorma Simola

Kupletit, nuo iloiset, tarinalliset, sarkastisetkin tarinalaulut ovat Koivisto-juhlien muistojen illan iltamien juoni. Ajassa siirrymme 70-vuoden taakse. Viihdytysjoukot saapuvat paikalle ja vievät yleisön merimatkaalle lähisatamiin ja kaukomaille J. Alfred Tannerin tyyliin. Matkalla kohdataan ihmeitä ja houkutuksia ja ikävöidään kotiin.

Lahdessa valmistaudutaan iltamaohjelmaan innolla ja ammattitaidolla. Musiikkia sovitetaan, sanoituksia sorvataan, tanssikooreografioita askelletaan. Karjalan Keltosta lähteneeseen musikkosukuun kuuluva Mikko Peltoniemi, kupletin sankari ja sarkahousu, vastaa juonesta ja juonittelusta. Taipua pitää niin ensirakastajan kuin sivustakatsojan rooliin. Koivistolaistyöt laulavat, tanssivat ja tunnelmoivat. Ikäeroa nuorimman ja vanhimman välillä taitaa olla kuutisenkymmentä vuotta. Ja nuorinkin on jo kaksikymppinen.

Nuoret musikit säestävät ja sovittavat, soittimetkin ovat useammalta vuosikymmeneltä. Rumpusetti on edellisen vuosisadan alusta. Kuplettiorkesterin kapellimestarina on pianisti ja säveltäjä Matti Hussi. Illan harjoituksissa hän joutui pohtimaan, että jos mukaan otetaan viulisti, niin osaako soittaa tarpeeksi pelimannimaisesti, ettei mene liian fiiniksi.

Iltamissa on myös tanssi mukana, ihan kuin iltamissa ja nurkkatansseissa olla pitääkin, eli lopuksi tunti tanssia. Koivistolaisten porukassa on sen verran taitavia tanssijoita, että Jorma Simolan johdolla myös kupletin merimatkailla koetaan tanssin hurmaa, polkataan Römpötissä tai Ameriikan parrasvaloissa. Odotettavissa on mukava muistojen ilta.

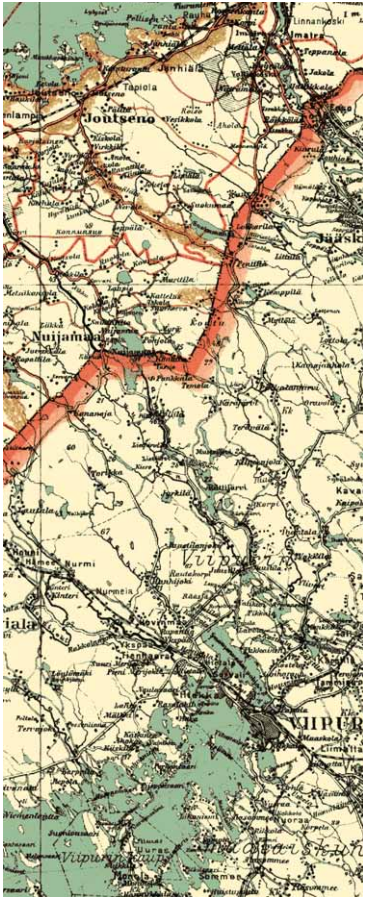
Onnitteluit' ja muistamissii

VILLE VALDEMAR HILSKA, Kannaksen lukiosta Lahdesta.

Villen isän vanhemmat: Unto Koiviston Makslahdesta ja Toini os. Heikkonen syntyjään Uudeltakirkolta ja asunut myös Römpötilä.

Tällä palstalla julkaisemme onnitteluja. Aineisto digitaalisena otsikolla: Koiviston viesti/onnittelut, osoitteeseen: studio@salokanneltoivonen.fi. Muussa tapauksessa disketti, CD-levy tai valokuva osoitteeseen: Studio Salokannel Et Toivonen, Hämeenkatu 5, 15110 Lahti.

Kuvien lähetyksellä omalla vastuulla. Kuvat palautetaan vain jos mukana on osoitteellinen kirjekuori postimerkkeineen.

Tääl' tapahtuu

Alokas Ville Hilskan blogia armeijasta voi seurata Etelä-Suomen Sanomien nettisivuilta. 14000 nuoren tavoin hän aloitti asepalveluksensa 10. tammikuuta. ESS:n mukaan hän blogga viikottain kertoen armeija-ajan tapahtumista ja niistä nousevista tunnoista. <http://blogit.ess.fi/intti>

Helsingin Koivistolaiset ry.

Yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous pidetään tiistaina maaliskuun 8. päivänä 2011 klo 18 alkaen Karjalatalon Laatokka-salissa.

Tervetuloa päättämään yhdistyksemme tulevasta toiminnasta! Välittömästi kokouksen jälkeen on kevään viimeinen tupailta.

Helsingin Koivistolaiset ry.

Kevään 2011 tupailat pidetään Karjalatalon Laatokka-salissa tiistaisin klo 18 alkaen:

18.1. Kalevi Luukkainen kertoo tammikuussa 120 vuotta täyttävän Pamaus-seuran vaiheista. Tarjolla on kahvia, teetä ja piirakoita!

8.2. Vieraanamme on teol.tri Juhani Forsberg joka puhuu aiheesta "Karjalaisuus matkakumppa-nina". Perinteiset piirakkakahvit ja mukavaa koivistolaista seuraa!

8.3. Pidämme ensin vuosikokouksen klo 18 ja heti sen jälkeen seura tupailta.

Muista tulla! Haastetaan ja juuvaa kohvii sekä syyvää piirakoita!

Naisten kerho kokoontuu keväällä seuraavasti: Karjalatalon Inkeri-salissa maanantaisin klo 13 31.1, 21.2. ja 21.3. sekä kevätlounas ma 18.4. Tervetuloa!

Lykkäjäisiä vietämme myöhemmin keväällä. Aika ja paikka ilmoitetaan tuonnempana.

Johtokunta

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Koivistolaisten Kajuutassa Itäpellontie 2, Turku
Käsityökerho 17.1. klo 13
Kajuuttilta 18.1. klo 17
Jaalamiehet 27.1. klo 14
Naiset kokoontuu 7.2. klo 13

Porvoon seudun Koivistolaiset ry

Vuosikokous 5.3.2011 klo 12.00

Omenamäen palvelutalo Porvoo
Tulliportinkatu 4

Käsitellään sääntömääräiset vuosikokousasiat.
Kahvitarjoilu

Tervetuloa
Johtokunta

Suomen Koivisto-Seuran Vuosikokous

Ravintola Iiriksessä, Porvoossa 12.3.2011 klo 12.
Tulokohvit klo 11 alkaen.

Talvijuuhla

Ravintola Iiriksessä, Porvoossa 12.3.2011 klo 14 alkaen.

Piirakanleivontaa perinteisesti ja vähän helpommalla

Tervetuloa piirakanleivontakurssille Pornaisiin 26.2.2011!

Vatnuorin kyläyhdistyksen järjestämä perinnepiirakkakurssi pidetään lauantaina 26.2.2011 Pornaisten Yläkoululla, Koulutie 4. Kurssin tavoitteena on siirtää karjalaisia ruokaperinteitä sukupolvelta toiselle ja muillekin halukkaille, ja tällä kertaa myös tutkia, voisiko jossakin kohtaa työtapojen mutkia vähän oikaista. Kurssi on maksuton. Kurssilaiset leipovat piirakat lauantaina 26.2.2011 klo 9-17 sunnuntain piirakkapäivällisiä varten ja toimivat päivällisillä tarjoilijoina. Pääleipurina toimii Paula Hovi. Odotamme mukaan erityisesti nuorempaa sukupolvea, mutta kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita. Mukaan mahtuu 20 ensin ilmoittautunutta. Yhteistyössä mukana Suomen Koivistoseuran Seniorit.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset viimeistään keskiviikkona 23.2.2011, Päivi Rikkola, paivi.rikkola@kotikone.fi, puh. 040 5091549.

TULE JA MAISTA!

Piirakkapäivälliset Pornaisten Yläkoululla sunnuntaina 27.2.2011

Vatnuorin kyläyhdistys järjestää yhdessä Suomen Koivistoseuran Seniorien kanssa Piirakkapäivälliset sunnuntaina 27.2.2011 klo 13 Pornaisten Yläkoululla, os. Koulutie 4. Ohjelmassa on erilaisten piirakoiden syönnin lisäksi pianonsoittoa, muisteluja ja haastelua ajankohtaisista asioista sekä arpajaiset.

Liput 10e. Paikkoja 120 hengelle.
Ennakoilmoittautumiset 23.2.2011 mennessä
Päivi Rikkola, paivi.rikkola@kotikone.fi, puh. 040 5091549.

Koiviston Viestin tilaajarekisteri ja Suomen Koivisto-Seuran jäsenrekisteri yhdistyvät!

Koiviston Viesti on Suomen Koivisto-Seura ry:n jäsenlehti, toisin sanoen sen tilausmaksu = Koivisto-Seuran jäsenmaksu. Ja Koivisto-Seuran jäsenmaksun maksaneille lähetetään Koiviston Viesti kerran kuukaudessa. Koiviston Viesti ei lähetä tilillepanokortteja lehden tilausmaksun suorittamiseksi, vaan tilausmaksut perii Suomen Koivisto-Seura ry. ja ne kirjataan jäsenmaksuiksi.

Jos jäsenmaksua ei ole kahteen vuoteen maksettu, Viestin tulo lakkaa. Kannattaa nyt siis

viimeistään maksaa unohtunut jäsenmaksu mikäli haluaa edelleenkin saada Koiviston Viestin.

Jos osoitteenne muuttuu tai läheisenne, jolle lehti on tullut, kuolee tai sairastuu niin, ettei enää halua jatkaa jäsenyyttään, pyydämme teitä ystävällisesti ilmoittamaan asiasta:

Tuula Koppinen
050-5165651
tuula.koppinen@kolumbus.fi tai osoitteella: Tuula Koppinen, Rauhalanpuisto 10 B 36 02230 Espoo.

Samalla pyydämme ilmoittamaan kuka on maksanut jäsenyydestä eroavan/eronneen henkilön jäsenmaksun. Tämä sen vuoksi, ettei maksajalle vastedes lähetettäisi turhia maksukehotuksia.

Suomen Koivisto-Seura ry:n nettisivuilla www.koivistolaiset.net on jäsentietolomake, jonka täyttämällä ja lähettämällä voi helposti liittyä Koivisto-Seuran jäseneksi.

Vuonna 2010 jäsenmaksu oli 24 euroa. Vuoden 2011 jäsenmaksusta päätetään seuran vuosikokouksessa Porvoossa 12. maaliskuuta.

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Tilausajot ja Ryhmämatkat
14-48 paikkaisilla autoilla

TT MATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
040-8291824

ttmatkat@pp.inet.fi
www.ttmatkat.com